

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Novo trgovinske pogodbe in trojna zveza.

Ko so se začele obravnave o novih trgovinskih pogodbah, katere naj bi tudi na narodno-gospodarskem polju ojačile vezi, ki spajajo na političnem države trojne zveze, bila je glavna naloga vseh časopisov, ki se naučujejo za to trojno zvezo, da so povzdigali do nebes politično važnost novih trgovinskih pogodb, katere popolnoma osamljujejo Francijo in Rusijo.

Gotovo ne bode nikdo tajil, da imajo nove trgovinske pogodbe namen tesneje spojiti mej saboj države, ki spadajo v trojno zvezo. Vez vzajemnosti mej kabineti teh držav postala naj bi še intimnejša.

Na drugi strani pa je dvomljiva stvar, je li tudi povsodi večina prebivalcev dotičnih držav tako uneta za te nove trgovinske pogodbe, kakor bi to radi dokazali pred svetom njih zagovorniki in slavitelji, ki ne najdejo dovolj besedi, s katerimi bi prehalili važnost njihovo.

Entuzijasti za trojno zvezo delajo v tem oziru kakor ptica noj, zarili so svoje glave v veliki kup svojih napisanih slavospevov in nečejo ničesar videti in slišati o pojavih, ki so jim nasprotni. Mej nazori narodov in vlad pokazala se je precej radikalna razlika o tej zadevi. Ta način odstranjevanja nasprotstva je pač jako lahak, a ne kaže baš mnogo politične zrelosti.

Opozicija avstrijskih Slovanov in pa ugovori italijanskih radikalcev so dokaz, da se narodnost in liberalizem ne strinjata baš posebno dobro z načeli trojne zveze. V tem je za zvezo centralno-evropskih držav element slabosti — pravi „Nord“, kateremu povzamemo glavne misli tega članka — na katerega smo že večkrat opozarjali. Radovedni smo izvedeti, v koliko se bode ta dvojna opozicija neutralizovala po učinkih, katere bodo prouzročile mej narodi nove trgovinske pogodbe. Bode li materijalna solidarnost pogodb sklepajočih držav donašala veliki masi narodov take dobrote in priboljške, da bodo pozabili, da je trojna zveza ob jednem reakcionarna in sovražna načelu narodnosti?

Dozdaj iščejo se zastoj dokazi velicega zadoščenja, katero bi bila prouzročila carinarska politika kabinetov mej narodi, katere je po novih pogodbah privlekla Germanija v svoj ekonomični krog.

Gotovo je, da se v avstro-ogerski državi nova pogodba ni vsprejela z entuzijazmom navzlic vsem naporom oficijelnih organov, ki so se trudili preveriti industrijalce cislajtanske, da jim bode nova politika v kratkem podala novih odškodovanj v orientu.

Neovrgljivo je, da se je cislajtanska industrija žrtovala interesom ogerske agrikulture in interesom mejnarodnega položaja, ki je primoral Dunajski kabinet, da plača jako drago eventualno pomoč Germanije na polju orientalne politike. Morda je baš tudi to krivo, da se je v pogodbi avstro-ogerski in italijanski žrtovala na neodpušljivi način vino-rejska produkcija avstro-ogerska in prepustila po popolnoma odločilna zadnja beseda Italiji.

V tacih odnošajih bode posledica trgovinskih pogodb ta, da se bode množilo število nezadovoljnih in se bode moralno oslabil trojna zveza. Slovani protestujejo proti trojni zvezi, ker vidijo v njej točko, na katero se opira nadvlada nemška v notranji politiki. Odslej pa bodo tudi industrijalci cislajtanski uvidevali, da trojna zveza, ojačena po novih pogodbah, jih stavlja v neko stanje ekonomične in politične inferioritete nasproti Germaniji, deloma tudi nasproti Italiji.

Končuje svoja premišljevanja pravi „Nord“: Trgovinske zveze, posebno avstro-ogerska, ne bode v istini nič družega, nego zadaje oficijelno potrdilo solidarnosti, ki se opira na to, da so interesi avstrijski podložni interesom Germanije. V tej zadevi Dunajski kabinet ni računil nego z Madjari, smatrajoč Slovane za odločne nasprotnike, Nemce cislajtanske pa za prisiljene pomočnike, katerih ni bilo treba upraševati. S parlamentnega stališča tolmači se taktika kabineta Taaffeovega z lahka, kakor to dokazuje Plenerjev govor, ki je v naudušenih besedah čestital ministru, da je potrdil politični značaj ekonomičnega jedinstva, ki se je dosegel mej Avstrijo in Germanijo. Ali industrijalci, producenti, katere to jedinstvo kakor tudi ekonomična politika trojne zveze prizadeneta neposredno, smatrajo to stvar s čisto družega stališča nego to store oficijelne glave germanizma v Cislajtaniji.

Tako izraža se v glavnih potezah Bruseljski „Nord“ o naših trgovinskih zvezah in priznati moramo, da je marsikatera resnična v teh besedah.

Za naše kraje je posebno važna točka baš ona, ki utegne našo vinorejo, kar nam je še ni uničila elementarna sila, spraviti v prav resno nevarnost, ako bi se Italiji zljubilo poslužiti se pristoječe ji pravice in znižati carino na vina na najnižjo dovoljeno eventualno vsoto. Da so se začeli že oglašati z raznih krajev prizadeti krogi, dokaz je, da je ta stvar pereča in dotični krogi čutijo nevarnost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. januarja.

Hohenwartov klub

katerega glavno glasilo, Dunajski „Vaterland“ je pred kratkim zahteval novih in zadostnih garancij, da bode vlada i nadalje upoštevala konservativno stranko in se ozirala na nje želje, vzbudil je s to tirjatvijo skrajni srd nemških liberalcev, kateri trde, da je konservativni klub v vladi že sedaj zadostno zastopan. Odgovarjaje nekemu drugemu listu ponavlja „Vatl.“ svojo tirjatev in pravi, da stranki ni na tem ležeče, odvzeti komu kako masno plačano službo, da pa bode in mora potezati se tudi še v bodoče za svojo tirjatev in da se bode ta tudi izpolnila prej, nego mislijo nekaterniki. Nemci pravijo, da je to govorjenje neumevno. Radi verujemo.

Češke razmere.

V ponedeljek bila je v Pragi seja eksekutivnega odbora mladočeških zaupnih mož. Predsedoval je posl. Tilser. Realista Kaizl in Masaryk sta trdila, da je bil Gregrov govor iz oportunističnih razlogov neumestn in narodu bolj škodljiv nego koristen. Gregr ravnal je tudi proti določbam kluba, kajti vsak član je dolžan predložiti svoj govor parlamentarni komisiji. Gregr je odgovarjal, da govora ni predložil komisiji, ker so bili nekateri člani odsotni, drugi pa bolni. Vsled tega slučaja mogoče mu je bilo govoriti tako, kakor je govoril, kajti parl. komisija bi govora ne bila odobrila. Dr. Julij Gregr zagovarjal je svojega brata, a neki drugi govornik se je čudil, kčemu se mladočeški klub sklicuje na oportuniteto, ko je sedanja situacija taka, da treba radikalne politike. Dr. Podlipny se je čudil očitanjem proti Gregru, kajti njemu se vidi, da je bil Gregrov govor še preveč krotak. Vašaty kritikoval je ostro ravnanje realistov, ki so zanesli razpor v mladočeški klub. Realisti so pripoznali mladočeški program, ako jim ni prijal, naj bi ne bili kandidovali. Ako mislijo realisti še nadalje delati združbo, morala se bode proti njim dvigniti

LISTEK.

Peklenšček v Krulikovu.

Spisala Vanda Bogdanova. Poslovenil A. (Konec.)

Kdo je bila gospa Sobolevska?

Jako krasna gospa, katera je vsem mladim možem mešala glave, ki je živela odločena od vsega sveta in zato gotovo prikrivala kako nevarno tajnost.

Prišla je pred dvema letoma kot mlada udova s staro služkinjo, ki je bila podobna čarovnici, v Krulikov, kupila samotno hišo pred mestom, ki je stala sredi velicega, z visokim zidom ograjenega vrta. V tej hiši že dolgo ni prebival nikdo, ker je šel glas, da v njej straši duh poslednjega lastnika, starega lakomneža in oderuha. Tu živela je sama zase.

Gospa Sobolevska vračala se je baš v najbolji volji z vrta in sedla v krasen turški naslonjač, odloživša bogati svoj kožuh. Tu so se odprle duri in peklenšček prikazal se je na pragu.

Brez strahu gledala mu je v lice in zgrabila

na steni viseč samokres. „Kaj to pomenja?“ vskliknila je. „Čemu taka otroška šala?“

Peklenšček odgovoril je z glasnim, ostudnim smehom in stopil dva koraka naprej.

Zdaj je bila krasna gospa preverjena, da pred njo stoji lopov in je ustrelila.

Ko se je razvlekel dim, stal je peklenšček mirno pred njo ter jej zagnal smeje se krogiljo pred noge.

To vidši, prestrašila se je srčna gospa Sobolevska. „Kaj hočete od mene?“ uprašala je s tresočim glasom. „Me li hočete umoriti ali oropati?“

„Jaz sem peklenšček, milostiva gospa, a nikakor lopov,“ odgovoril je tujec v črno-rudeči obleki. „Prosim Vas, izvolite sestiti ter me mirno poslušati.“

Gospa Sobolevska sedla je v naslonjač, peklenšček pa je sedel njej nasproti.

„Kdo ste torej?“ uprašala je krasna gospa.

„Ubogi smrtnik, ki se Vam hoče izpovedati.“ Na to snel je tujec črno baržunasto krinko in gospa Sobolevska gledala je začudena v pošteno moško obličje, ki je bilo brez brk in obrobljeno s svetlimi lasmi.

„Govorite torej,“ rekla je mirno in zavestno.

„Moje ime je Vaclav Horaček“, počel je tujec, „in sem sin profesorja. Kot dijak seznanil sem se na Dunaji z gospico Marensovo, ki je obiskovala gledališko šolo. Ljubila sva se in se zaročila ter sem, da bi kar preje prišel do gotovega kruha, pristopil tudi h gledališču. Dobil sem mesto v društvu, katero potuje po Ogerskem in v Haliči. Ko smo prišli do bližnjega Zločova, imela se je slaviti najina svatba. Tu me je moja nevesta namah odslovila in se zaročila z mladim baronom Worbickym. Prišel je na pozorišče, ko smo ravno igrali „Peklenščekove zapiske“. Karal sem ga in konec najine razprave bil je poziv na dvoboj.“

Streljala sva se v bližnjem gozdu.

Baron bil je ustreljen v prsi, imeli smo ga za mrtvega.

Na prigovarjanje svojih prijateljev pobegnil sem tak, kakor sem bil ravno oblečen. Ostalo veste. Prišel sem do Krulikova in ker so me imeli za samega peklenščeka, porabil sem lahkovernost ljudij, da sem prišel do večerje in do kožuha. Danes hotel sem večerjati z Vami, milostiva gospa.“

„To se še lahko zgodi,“ odgovorila je gospa

vsa stranka, ako bi pa stranka tega ne hotela storiti, storil bi to Vašaty sam. Posl. Herold govoril je v pomirljivem zmislu. Ker ni bilo določnega predloga, tudi ni prišlo do glasovanja, tako da se eksekutivni komite ni izrazil ni proti Gregru niti proti realistom, nego samo ukrenil, da se morajo vsi člani mladočeskega kluba držati točno klubovih pravil. Mladočeskimi poslancem se je naročilo ostati še nadalje v odločni opoziciji. Mladočeski poslanci nasprotovali bodo trgovinskim pogodbam. — Staročeska stranka zagovarja trgovinske pogodbe, a občnega shoda staročeskimi zaupnih mož stranka ta mesec ne bude sklicala nego šele po Veliki noči.

Ogerski državni zbor

razpuščen je bil te dni, a sedaj priobtil je Budimpeštanski uradni list za lastnoročno pismo kralja, s katerim se sklicuje novo zasedanje na dan 18. februarja. Ministerstvo izdalo je zajedno naredbo, da se imado volitve vršiti od dne 28. januarja do dne 6. februarja. Volilna borba se vse bolj razvija. Skoro vse frakcije izdale so svoje volilne oklice. Kortiši, velikanski in za izid volitev jako važni aparat, delajo vstrajno in silovito. Vladna stranka se zanaša seveda v prvi vrsti na vladne organe, kajti ti veljajo najmanj in so najboljši agitatorji. Glede končnega izida pač ni dvojbe, da bude zmagala vladna stranka.

Vnanje države.

Francoski klerikalci.

Nasprotstvo, katero je nastalo mej francoskimi škofi in vlado, postaja vedno večje, zlasti pa odkar se je čulo, da celo papež ne odobrava ravnanja vročekrvnih škofov francoskih. „Moniteur de Rome“, glasilo Vatikana, prinesel je v tem oziru jasno in določno pisan članek, toda vodjo francoskih klerikalcev, Cassagnac-a, ni spravilo ni to v zadrego. S čudovito predrznostjo je trdil, da je „Moniteur“ glasilo nekaterih nižjih duhovnikov, na katerih mnenje on ne polaga nikake vrednosti. Ker je pa zdaj celo „Osservatore Romano“, pripoznano oficijelno glasilo Rimske kurije, prinesel kratko izjavo v tem istem zmislu, kakor je bila priobčena v „Moniteurju“ obrnil se je duševni voditelj francoskih prelatov in sedanji glavni zagovornik nepokornih papežu in deželnim zakonom škofov. Kar naravnost proti sv. očetu in proti cerkveni oblasti sploh. Cassagnacova revolucija gotovo ni tako nevarna, kakor je bila Lutrova, ali značajna je za razmere. Sv. Petra naslednik prevoduje njemu pokorščino dolžnim škofom bojevati se proti republiki, a gosp. de Cassagnac odgovarja nato, da ne poneha. In zakaj ne? Ker je po njegovi sodbi sv. oče slabo poučen, cesar je kriv nuncijs. „Katoiški Francoz mora biti slepo poslušen papežu v vseh verskih zadevah, a v politiki poslušati sicer z respektom mnenja sv. stola, odloča pa po svoji previdnosti, kajti tudi za papeža velja izrek „que le cordonnier n'aile point au delà de la chaussure“, (le čevlje sodi naj kopitar). Cassagnac sodi, da je papež samo v verskih zadevah nezmotljiv, v politične da se pa umešavati nima pravice „n'a pas le droit de s'immiscer dans les affaires politiques“. To je gotovo močan tobak, a konec članka katoliškega Cassagnaca, prijatelja in zagovornika francoskih škofov in kardinalov, je takšen, da se ga ne upamo postaviti sem, kajti mož piše tako, kakor ni nikdar pisal noben brezverski list, niti Zimmermann niti Biron. Če pa kje kak poreden fant nastavi kako nezmiselno stvar, o potem — „duo quum faciunt idem, non est idem“.

Zanimiva razsodba.

Nemško državno sodišče razsodilo je te dni v zanimivi zadevi. Neki urednik v Gothi pisal je jako razžaljivo o Koburžanu, kateri je sedaj v Bolgariji knez, in deželno sodišče začelo je proti dotičnemu uredniku tožbo zaradi razžaljenja Ferdi-

nanda Koburžana, trdeč, da je le-ta suveren. Državno sodišče pa je prvega sodišča razsodbo zavrglo, sklicujoč se na to, da v zmislu točk 1. 2. Berolinskoga dogovora z dne 18. julija 1878 ni nikogar zmatrati za kneza bolgarakega, kdor ni bil v to voljen od naroda in čegar volitev ni s privoljenjem sigurnih veselih potrdil suveren bolgaraki, namreč turški sultan. Ker torej Koburžana ni zmatrati legitimen knezom bolgarskim, oproščen je bil dotični urednik.

Dopisi.

Iz Kranja 5. januarja. [Izv. dopis.] Slovensko bralno društvo v Kranju pospravilo je prihod 1892. leta s prijetno zabavo, namreč s Silvestrove veselico, katero je napravilo zadnji dan minulega leta v društvenih prostorih. Obsežni vsopred obetel je veliko, a njegova izvršitev presežala je še pričakovanje vsakega.

Predavanje pevskih točk navdušilo je občinstvo tako, da so morali pevci skoraj vse pesmi ponavljati. Posebno izenačil nas je gospod pevovodja z mešanim zborom, ki je v prvič nastopil v pesmih „Na planine“ in „Hrepenenje po gorah“. Ta pevski napredek pozdravil se je z veseljem. Hvalevreden je začetek, in želeli je, da bi se tudi število pevkij hitro množilo in narastlo do lepega števila, katero že zavzemajo društveni pevci.

Mnogo smeha izvalil je „Nosanov“ poučnosaljivi govor „Nos“, a glavni efekt napravila je večeru veseligr „Bob iz Kranja“. Igrala se je dovršeno, izborna mimika igralcev in izvirne maske prouzročile so občinstvu veliko veselosti, zadovoljnost brala se je vsakemu z očij, in odobravanje bilo je splošno.

Po polnočnem nagovoru pričel se je živahen ples, ki je trajal do jutra.

Veselice udeležili so se večidel društveniki s svojimi rodbinami in znanci, a s tem ni nikakor rečeno, da udeležba ni bila obilna, kajti društvo samo šteje danes že 130 udov in Bog daj, da bi to število še vedno naraščalo v isti meri, kakor je naraščalo do sedaj. Tudi prosta zabava je bila jako živahna. Omeniti pa mi je, da nekatere dame še vedno preveč cenijo nemški jezik, katerega se tudi v slovenskem narodnem društvu prav pridno poslužujejo. Še ta nedostatek bode treba odstraniti, da bode zadobilo društvo svoje pravo slovensko lice.

Iz Litije 7. januarja. [Izv. dop.] Čez dolgo časa oglasilo se je zopet naše „pevsko društvo“. V nedeljo, namreč 3. t. m., priredilo je pod vodstvom domačega g. nadučitelja v Oblakovi gostilni jako lep koncert, jeden najsijajnejših, odkar ima Litija svoje pevsko društvo. K temu so mnogo pripomogle čisto nove moči, nastopivše prvokrat javno. Omeniti nam je v prvi vrsti gospico Vekoslavo Koblarjevo, nadobubno in požrtvovalno mlado Slovenko iz domoljubne Šegačeve hiše, ki je kaj spretno spremljala na glasovirji samospjev „V mraku“; ravno tako smo jo občudovali v točki „Ouverture“ za čveteroročno igranje. Z gospodom soigralcem Piščancem igrala sta vrlo dobro v popolno priznanje občinstva. — Nadejamo se, da nas bode mlada domorodkinja še večkrat iznenadila s svojim ljubkim igranjem. V točki „Gospodov

dan“ nastopile so tri gospice: Jos. Schotova, sestri Milka in Mici Koblarjeva ter gospoda Coclign in Piščanec, ki so svojim izvajanjem občinstvo jako zadovoljili. Ploskalo se jim je uprav frenetično — tako, — da so pevkije in pevca morali to krasno Volaričevo pesem ponoviti. Samospjevi: „Moja ljuba v“ za sopran omilil se je vsem poslušalcem, zahvalili gospici kateri so se Milki Koblarjevi z burnim odobravanjem; njen spremljevalec g. Piščanec se je pokazal kot spreten igralec na glasovirji.

Da koncert ni bil jednoličen v pevskem oziru, pritekel nam je na pomoč Vaški učitelj g. Bogdan Čampa, ki je igral na goslih lepo Beristavo skladbo: „E Vezzosa sila Rosa“, spremljeval je že omenjeni g. Piščanec. Lepa hvala g. učitelju Čampi, da se je potrudil z Vač doli k nam — razveseljevat — Litijane s svojim milim igranjem!

Pri tem koncertu slišali smo tudi popolnoma nov čveterospev g. okr. komisarja Viktorja Parme, ki ga je v ta namen blage volje poklonil „Litijškemu pevskemu društvu“. No, g. Parma je poznat po vsem Slovenskem kot jako nadarjen muzik, kajti njegove skladbe ugajajo v vsem narodu našemu; tako je nam bil všeč tudi njegov najnovejši čveterospev: „Eno de vo le bom ljubil“, besede Sim. Gregorčiča. Gospodje pevci: Gregorčič, Ravnikar, Badiura in Pavel Černe so se trudili, da bi ustregli v vsem skladateljevemu finemu okusu, kar se jim je večinoma tudi posrečilo. Občinstvo je navzočega g. skladatelja Parmo živahno pozdravljalo — v zahvalo za izborno njegovo najnovejšo skladbo. — Akoravno je ves čveterospev prav umetno sestavljen, ima vendar nekaj milega, nenavadnega vpehi. Prepričani smo, da se bo ta Parmov čveterospev kmalu udomačil pri Slovencih — osobito pak še zato, ker ga kinčajo krasne besede našega duhovitega pesnika Simona Gregorčiča.

V moških zborih: Foersterjev „Samo“, Nedvedovo: „Slovo“ in „Venec slovanskih pesmi“ so se gg. pevci obnesli vrlo; poznalo se je, da so se pridno vadili. To naj jih i dalje vodi, ako hočejo zopet s takim uspehom nastopati, kakor zadujkrat! V pesmi „Slovo“ je g. solist Iv. Gregorčič svojo nalogo rešil častno ter zasluži javne pohvale. Slovanske pesmi so poslušalce kar raz sedele spravile, tako da so nekateri s pevci peli. Videlo se je, da to, kar je slovanskega, gre tudi v slovanska srca. Omeniti nam je tudi samospjev: „V mraku“, ki ga je pel g. Litijški nadučitelj; spremljevala ga je gospica Vekoslava Koblarjeva. Napev, akopram tuj, nam je bil prav po godu. Se ve — krasne besede Sim. Gregorčičeve, ugajale so nam še veliko bolje, govornjene uprav iz dna srca nesrečnega slovenskega naroda. Le škoda, da je g. baritonist bil preveč utrujen — menda od preštevilnih vaj, ki jih je imel s svojimi pevci. Sicer pa radovoljno pripoznavamo, da je tudi ta točka občinstvu dopadla v isti meri kakor druga.

Ako konečno še pripomnimo, da nam je velenjena gospa Pavličeva radovoljno posodila svoj „pianino“ v porabo, kojoj zato naklonjenost pevskemu društvu izrekamo prisrčno zahvalo, povedali smo vse, kar se nam je zdelo potrebnega in primernega za javnost! — a.

Sobolevska smiječ se. Poklicala je staro služkinjo in jej velela, naj priredi mizo za njo in njenega gosta.

„Kako pa ste izvedli to s kroglo?“

„Ustopil sem v Vašo sobo, ko ste blagovolila biti na vrtu. Preverjen, da bodete na me streljali, izvlekel sem kroglo iz cevi, potem pa se skril v veži, dokler ste ustopila v sobo.“

„A kaj hočete zdaj početi?“

„Pričakujem Vašo razsodbo.“

„Mojo razsodbo?“ Krasna gospa ozrla se je nanj ter povesila oči. „Dobro torej, skrijem Vas, dokler se razburjenost nekoliko ne poleže. Služkinja naznanila je, da je večerja pripravljena. Gospa Sobolevska dovedla je igralca v malo toplo jedilnico, kjer sta si sedla nasproti. Pri jedi upoznala sta popolnoma svoje nazore in odnošaje.

Vaclav Horaček, ki ni hotel, da bi ga krasna gospa imela za lažnika ali potepuba, predložil je gospej Sobolevski vse svoje listine, katere je ona pregledala z četniško pozornostjo; ona zopet govorila je odkritosrčno o svoji rodbini, svojem zakonu in svojih študijah.

Bilo je malo pred polnočjo, ko sta se razšla.

* * *

Drugo jutro pri kavi posvetovala se je gospa Sobolevska s Horačkom o vsem ostalem. Pred vsem treba mu je bilo druge obleke.

Da je bila gotova, da ne stori nobene nepremišljenosti, proglasila ga je smiječ za svojega ujetnika, a ko ga je preskrbela z berilom, zaprla ga je brez okolišev v njegovo sobo. Potem podala se je v mesto in pripeljala mu še isti dan obleko in obutev.

„Kako Vam bodem pa vse to poplačal, ker takc ljubeznivo storite za mene?“ spregovoril je Horaček nekako v zadregi.

„Odprem Vam konto,“ odgovorila je gospa Sobolevska, „vsaj mi niti ni v mislih, da bi Vam kaj darovala, vendar ne bodem preveč silna upnica.“

Zopet prebila sta skupaj lep večer pri stalno rastoči naklonjenosti. Ta pot poslala ga je gospa Sobolevska spat, a ustavila ga je na pragu. „Bilo mi je tako, kakor da bi Vam imela še nekaj reči.“

„A meni je istotako,“ odgovoril je on.

„O čem sva govorila na zadnje?“

„O iznajdbi Pasteurjevi.“

„Ne, to ni to bilo.“ Pogledala je na zemljo, pogladila s svojo belo ročico kožuhovino, kakor bi hotela božati zaljubljeno mucko ter obrnila nanj

svoje oči s smehljajem . . . Kakšen bil je ta smehljaj in kaj je upravo pomenjal?

Horaček se je stresel in po tem smehljaji kakor po čarobni niti veden pristopil h krasni gospej ter prijel njeno roko.

Gospa Sobolevska je zarudela, a smehljala se nadalje in pletla s svojima krasnima očema okolu njega magično mrežo.

* * *

Peklenšček se od te dobe ni več prikazal v Krulikovu, pa tudi gospa Sobolevska je zginila in se ni več vrnila.

Sin okrožnega lekarja v Zločevu, ki je študiral medicino na Dunaji in v Pragi, trdil je sicer, da jo je videl pod pazduho s mladim elegantnim možem v Pragi v družini dojlje, ki je za mladim parom nesla ljubeznivo dete. A neso mu verovali.

Oamela hiša na kraji gozda stala je dije časa prazna, potem pa je bila prodana. Pri tej priliki se je bitnost gospe Sobolevske kot srečno zopet omožene gospe Horačkove sodnijsko zagotovila. A tu pokazali so se Krulikovčani šele pravi neverneži, ostali so pri svojem prvem mnenji in trdijo še danes, da je peklenšček takrat odnesel gospo Sobolevsko.

Iz Črnomlja 5. januarja. [Izv. dop.] Čitalnica Črnomeljca imela je dne 3. januarja svoj redni občni zbor, katerega se je pa, žalibog, udeležila komaj polovica udov radi narodne mlačnosti kakor tudi valed žalostnih razmer, ki vladajo v tem mesteci in ki zavirajo, rekel bi vsako narodno gibanje, kakor tudi vsako družbeno življenje. Predsednik g. Majdič pozdravi došle društvenike, konstatuje sklepčnost zbora ter otvorivši zborovanje, dá besedo tajniku g. Jan. Schweiger-ju, ki v kratkih potezah poroča o društvenem gibanju v minolem letu. Iz poročila blagajnikovega (g. A. Kunca), prebrčali smo se, da stanje društvene blagajnice radi malega števila udov ni baš ugodno. Želeti bi bilo, da je drugače, a pri obstoječih razmerah se ni nadejati boljšega. Potem pričela se je volitev novega odbora za novo društveno leto. Predsednikom bil je zopet izvoljen g. Majdič, takisto podpredsednikom dosedanji g. dr. Kaisersberger.

Pri izvolitvi tajnika odločil se je g. predsednik, ker sta dobila gg. Jan. Schweiger in Fr. Štefančič jednako glasov, za poslednjega, in sicer radi preobitega posla, s katerim je prvi preobložen. Iz istega vzroka tudi dosedanji blagajnik ni mogel več tega mesta prevzeti. Na njegovo mesto bil je z vsiklikom izvoljen g. K. Müller ml. V odbor bili so nadalje izvoljeni gg.: Jan. Schweiger, A. Schweiger in A. Kunc; namestnikom pa: J. Puhek in M. Francič. — Gosp. podpredsednik dr. Kaisersberger predlaga, da se čitalnica naroči na „Obzor“, kar se z nautušenjem vsprejme. Na novo naročila se je tudi na „Laibacher Zeitung“ in „Ljubljanski Zvon“. Tudi na svet g. Perka, da se naročita dva iztisa „Mira“, se vsprejme. Ko je bilo še posvetovanje o prireditvi predpustnih veselic in se je potrebno o tem določilo, razšli smo se z željo, da bi bilo pač kmalu konec prepirom in osobnim mržnjam, vsled katerih trpi čitalnica in da bi se v njenih prostorih skupno nautuševala naša srca za narod svoj in njegov napredek, kar je prava svrha čitalnice in kar je za Črnomelj pred vsem potrebno.

Iz Črne na Koroškem, 6. januarja. [Izv. dop.] Velik hrup je napravila pri nas mej nemčurji ponižna prošnja za slovensko šolo.

Due 24. p. m. poklicani so bili prosilci v občinski urad, ali ne vsi, samo 13; drugim ni bilo treba iti. Na vprašanje: ali so se zares podpisali, držali so se vsi trdno.

Due 28. p. m. se je pa nasproti temu pri občinski seji večina izrekla za sedanjo šolo. Žalostno! Naš župnik Centrih vendar ni rad glasoval na nobeno stran, zavoljo tega so se med seboj drugače pogovorili. Župnik je šel namreč od doma in k seji je bil poklican namestnik, da je glasoval brez skrbi za sedanjo šolo, in tako so imeli večino glasov nasprotniki. Kako g. župnik vedno z liberalci glasuje, naj Vam povem en sam dogodek:

Človek bi si mislil, da je v tisti dobi, pod cesarjem Josipom, ko je imel tudi slovenski duhovnik nalogo, zatirati slovenski živelj.

Meseca marca je bila seja, in zadnja točka je bila, da so dovolili nekemu Nemcu, da sme imeti pri nas gostilno. Naši niso glasovali, ali župnik je glasoval z nasprotniki in odločil je njegov glas. Ta Nемец prišel je iz labudske doline, in je žid, nasprotnik naš. V neki gostilni se je izrazil, da rajši vidi, da v njegovo hišo pride kak pes, kakor kak Slovenec. In za takega je tudi naš župnik glasoval.

Zavoljo tega pa, ker ta mož Slovenca videti ni mogel, tudi mi k njemu nismo šli, in zavoljo tega je bil robati ta Nемец prisiljen, gostilno zopet popustiti, svoja kopita pobrati in oditi.

Meseca oktobra je bila potem zavoljo te gostilne zopet seja, in bi imela dovoliti gostilno temu, ki jo je od Nemca kupil, namreč domačemu človeku ali to ni bilo tako; temu niso dovolili, ker je Slovenec. Župnik glasoval je z liberalci in tudi tu je njegov glas odločeval ter se prositelju gostilna ni dovolila. Župnik Centrih je celo rekel, da prošnjik ni za gostilno, da naj gre raje v jamo rudo kopat. Tedaj Slovenec naj bi vedno le delal, ko črna živina. To je prava kristjanska ljubezen do svojega bližnjega.

Tako po župnikovem mnenju Slovenec ne sme jesti boljšega kruha, temuč le Nемец, in pri g. župniku je ena nemška duša več vredna, ko deset slovenskih. Tako mogočno jezdi g. župnik nemškega konja.

Občni zbor „Sokola Ljubljanskega“.

Večer pred sv. tremi kralji zbralo se je nad 40 članov v 29. letni občni zbor.

Starosta Ivan Hribar pozdravil je navzoče brate Sokole ter se ozrl na društveno delavnost v preteklem letu, ki je bilo znamenita v marsikaterem oziru. Število članov pomnožilo se je izdatno in stanje društveno v finančijelnem oziru je jako ugodno navzlic velikim stroškom, ker se je porabilo skoro 300 gld. za nakup instrumentov in muzikalij itd. za tamburaški zbor, poplačalo 400 gld. dolga od petindvajsetletnice in je bilo še več drugih večjih stroškov. Telovadba gojila se je pridno pod vodstvom učitelja Benčana, katerega so brezplačno podpirali vrli predtelovadci bratje Goričan, Pavčič, Škof in Vernik, katerim se izreka pristržno zahvalo. (Živel! Nazdar!) Maskerada izpadla je prav povoljno in novi odbor bode gotovo nadaljeval sijajne tradicije. Mej izleti bila sta jako pomenljiva: velika deputacija pri vsesokolski slavnosti v Pragi, in korporativni izlet v Zagreb o katerih obeh bode obširneje poročal brat tajnik. Dva važna koraka naprej storilo je društvo z osnovanjem svojega pevskega kluba in tamburaškega zbora, katera oba bodeta jako povzdignila ugled Sokola in povzdigovala društveno življenje. (Dobro!)

O „Sokolskem domu“ žalibog ne more poročati za zdaj nič ugodnega. Ker prvotni načrt ni ugajal, razpisal je odbor darila za najboljši načrt, ali mej došlimi ni bilo nobenega, ki bi se bil držal svote, katera je bila stavljena za pogoj, torej se ni moglo ozirati nanje. Blagi mecen gosp. Gorup je še vedno pripravljen obistiniti svojo prvotno ponudbo, a „Sokolski dom“ mora biti vendar tak, da bode ustrežal na vse strani društvenim razmeram. Novega odbora naloga bode premišljati, kako bi se dala obistiniti ta ideja še v teku tega leta, denarja je že precej zbranega. (Dobro!) Spominja se umrlih članov, bratov: dr. J. Poklukarja, L. Robiča, dr. Ambrožiča, A. Mikuliniča in V. Valente in plemenitega mladeniča F. Kotnika. Slava njih spominu! V znamenje sožalja vstane ves zbor. Za zapisnikarja imenuje brata K. Pleiweisa, za overovatelja brata Benčana in dr. Žitka. Nagovor staroste bil je vsprejet z živahnimi živoina zdar-klici.

Potem prečital je tajnik, brat dr. Fr. Tekavčič svoje obširno, izborno sestavljeno poročilo, katero bodo člani itak dobili v tisku.

Zotorej povzamemo prav na kratko najvažnejše statistične date. Sokol nastopil je svoje 30letno dobo. Odbor imel je 12 sej, manj važne zadeve reševale so se potom okrožnic. Odbor izvedel je nalog občnega zbora ter skrbel za pridobitev novih članov. Nekaj prav dobrih telovadcev pa je izgubilo društvo, ker so odšli v vojake. Telovadilo se je po trikrat na teden od 8 do 10 ure zvečer pod vodstvom stalno nameščenega učitelja Benčana in že imenovanih predtelovadcev. Telovadilo je povprečno 25 do 30 članov. Telovadni pouk bil je organizovan sistematično na podlagi nastopnega vspeveda: 1. Posamezna orodja, 2. skupna orodja, 3. skupine, 4. borba, 5. proste vaje, 6. telovadske igre. Vaj v korakanji in kretanji pred izleti udeleževalo se je nad 50 članov. Za odišle telovadce pridobil se je kmalu nov naraščaj. Telovadna učilnica bila je odprta tudi nedruštvenikom, telovadil je poseben oddelek c. kr. profesorjev srednjih šol vsak teden dvakrat od 7. do 8. zvečer. Javne telovadbe Sokol lansko leto ni priredil, pač pa so telovadci nastopili pri raznih izletih in veselicah tako na Glincah, v Zagorji, v Pragi, kjer je bil odlikovan vrli brat Benčan pri javni tekmovalni telovadbi s prvim darilom v borenji in dvema častnima diplomama. Dalje nastopili so telovadci Sokoli skupaj s hrvatskimi Sokoli v Zagrebu.

V drugi vrsti bil je še le „Sokol“ zabavno društvo. Velika maskerada na pustni torek bila je sijajna, nad 500 udeležencev in finih mask in elegantnih skupin jo stavi v vrsto najbolje uspelih. Bila je najsvetlejša zvezda Ljubljanskega zabavnega obzorja. Pepelnično sredo bil je „Sanatorium Mucorum“, ki se je obnesel prav dobro. Jour fiksa bila sta dva, oba sta se izvršila prav lepo, reditelja bila sta brata Fr. Hribar in J. Rebek, drugemu pa brata Jos. Nollu in Rud. Vesel. Izletov napravilo je društvo to leto lepo število. Blagoslovljenja zastave „Zagorskega Sokola“ udeležilo se je društvo korporativno, tam bil je vsprejet nautušen in se sešel z bratskim Sokolom Celjakim in depu-

tacijo Zagorskega Sokola. Dveh velikih slavnostnih razstav bratov Čehov in Hrvatov udeležil se je tudi Sokol. V Zlati Pragi bila je deputacija 24 Sokolov, katero je vodil odbornik J. Nollu, skupno z deputacijami Goriškega, Celjskega, Tržaškega, Zagorskega in hrvatskega Sokola nastopila je ta „jugoslovenska skupina“ in bila povsod pod zastavo Ljubljanskega Sokola nautušeno. Sijajnost teh dni popisati, presevalo bi omejeni obseg poročila.

V kraljevem Zagrebu bilo je društvo zastopano korporativno s 64 člani v društveni obleki pod vodstvom staroste Ivana Hribarja. Posebni vlak, ki ga je priredil Sokol, vozil je nad tisoč slovenskih domoljubov iz vseh pokrajin v središče Hrvatske. Pridružili so se bratski Sokoli Tržaški, Zagorski, Celjski in Dolenjski, vseh skupaj bilo je 159 slovenskih Sokolov. Nautušen vsprejem in krasni Zagrebški dnevi, o katerih govori poročilo obširno, so vsem še v živem spominu. Pri tej priliki odlikoval se je posebno novoosnovani pevski klub, o katerem bode govor še pozneje in pa tudi telovadci Sokola nastopili so prav častno.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Umor agenta Stedryja.) V včerajšnji številki poročali smo napačno, da je sodišče izpustilo iz preiskovalnega zapora Stedryjevega pisarja Cvajerja. — Cvajer je še vedno zaprt, ker je spravila hišna preiskava nekatere sumne stvari na dan. — Naprošeni smo nadalje objaviti nastopno: „Ako je kdo na dan umora videl kakega človeka, ki je od Frančiškanskega do Št. Peterskega mostu vrgel kak zveženj ali kako zavito stvar v Ljubljano, naj to nemudoma naznani preiskovalnemu sodniku, dež. sodnije svetniku gospodu dr. Payerju na Žabjaku.“ — Včeraj popoldne bila je sekcija Stedryja, a ob 3. uri pogreb, katerega se je udeležilo mnogo občinstva.

— (Muzejsko društvo) ima svoj pribodnji mesečni shod v sredo, dne 13. t. m., ob 6. uri zvečer. Predaval bode g. gimnazijski profesor Julij Wallner o: „Kranjski in Primorski o začetku avstrijske nasledstvene vojske (1741/42)“. Pristop je dovoljen tudi neudom.

— (Redarstvena stražnica na Dunajski cesti) se je te dni odprla v mali Medjatovi hiši. Druga stražnica otvori se v Karloškem predmestju, kakor hitro se dobi za stražnico pripravno stanovanje.

— (Novo ognjegasno društvo.) Dne 3. t. m. osnovalo se je za občino Šembid pri Vipavi „ognjegasno društvo“. Pri občnem zboru istega dne vršila se je volitev odbora in bili so izvoljeni jednoglasno: Karol Moser, načelnik; Anton Uršič, namestnik; Ivan Premrov, blagajnik; Albert pl. Živic, zapisnikar; Viktor Grabrijan, voditelj plezalcem; Valentin Mikuluš, voditelj gasilcem; Ivan Premrov, voditelj varuhom; Anton Žvanut, Fran Mislej in Josip Skupek, poverjeniki.

— (Č. g. Anton Gabron,) vrl narodnjak in mnogozasluzni provizor v Štebnu v Podjanski dolini na Koroškem, postal je župnik v Skočidolu blizu Beljaka. Čestitamo prav iz srca g. župniku, še bolj pa župljanom Skočidolskim, ki dobé tako uzornega narodnjaka za župnika.

— (Slovenščina je „tuj“ jezik na Koroškem.) Tako vsaj bi se sklepalo iz zahtev koroških črkostavcev, ki zahtevajo za tuje jezike, mej katere štejejo tudi slovenščino, po novem tarifu večjo plačo, nego za navadni (nemški) stavek. Po tacih pretiranih zahtevah bila bi najbolj prizadeta tiskarna družbe sv. Mohorja, v kateri so že sedaj stavci plačani bolje, nego v drugih Celovških tiskarnah. Od vseh strani se skuša torej pritiskati na ubogo slovenščino na Koroškem ter jo izpodriniti.

— (Usmiljeni bratje) oskrbujejo v Šent Vidu ob Glinici na Koroškem po umrlem prestolonasledniku Rudolfu imenovano bolnico, kjer vsprejemajo in zdravijo bolnike brezplačno in ne gledé na njih vero ali narodnost. Minolo leto bilo je v bolnici 1061 bolnikov. Usmiljeni bratje vzdržujejo ta zavod s pomočjo milodarov in z ozirom na njih človekoljubno delovanje jih priporočamo v obilno podporo.

— (Iz Opatije) se nam piše: Dne 27. decembra zvečer okolu 8. ure je pri nas začelo močno bliskati se, a trikrat je prav trdo zagrmelo. Na

Novoga leta zvečer gorelo je pri nas kar na dveh krajih. Na Frančihi zgoreli sta dve hiši, na drugi strani, v Iki, pa se je v skladišči na lokalnem parobrodu „Segun“ unel premog in je tudi tu prouzročil ogenj mnogo škode. Tekom tega meseca pride zopet cesaričinja-udova Štefanija v zeleno in cvetočo Opatijo.

— (Čitalnica v Pulji) preselila se je v svoje lepe nove prostore ter je praznovala zadnji dan leta s prav živahno veselico. Okolu jedne ure po polnoči zagnal je nekdo velik kamen v okno, ki je razbil steklo. Dan po novem letu pa se je zopet ponovil tak pobalinski napad in je bilo zopet razbito jedno steklo. S tacimi čini si menda hoče jezo ohladiti stranka nasprotnikov, katero v oči bode napredek Slovanstva!

— (Petarda.) V Trstu vrgel je minoli teden nepoznan zlikovec petardo, katere se je razpočila na Glavnem trgu pred Lloydovo palačo in blizu namestništva. To je bilo gotovo novoletno čestitanje Tržaške iredente!

— (Pevsko društvo „Danica“ na Kottovelju) v Tržaški okolici priredi veselico v nedeljo 10. januarja z zanimivim programom, gledališko igro „Bob iz Kranja“ in plesom.

— (Telefonska zveza mej Dunajem, Gradcem in Trstom) bode se pričela graditi to spomlad in se bode dogotovila do jeseni. Veljala bode okolu 200.000 gl.

— (Mejnarodna razstava plemenske in druge živine na Dunaji 1892. leta) C. kr. kmetijska družba na Dunaji je ukrenila prirediti v času od 7. do 11. septembra 1892. leta II. mejnarodno razstavo plemenske in druge živine ter v izvršitev tega namena volila poseben odsek. Ta odsek storil je že vse potrebne korake, da se razstava posreči, zlasti pa se je pobrinil, da se bodo dovolile razstavljalcem zdatne olajšave na železnicah in tudi gledé carinske in užitninske pristojbine, in sicer še večje, kakor leta 1891. — Za razstavo določenih je več nagrad, katere je dala država, mesto Dunaj, c. kr. kmetijska družba na Dunaji in tudi nekateri zasebniki. — Programi in oglasnice razpošiljale se bodo še tekom meseca januarja. Vsa potrebna pojasnila je dobiti pri tajništvu c. kr. kmetijske družbe na Dunaji, I., Herren-gasse št. 13.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 7. januarja. Vsled prepo-vede izvažanja moke, ustavili so skoro vsi mlini v južni Rusiji delo.

Pariz 7. januarja. Iz Peterburga opo-reka se v „Temps“ avtentična vest, da bi ruska vlada hotela prodati del obligacij zadnjega ruskega posojila.

Kaira 7. januarja. Khedive Tewfik paša umrl vsled hripe. Bil je vladar Egipta po od-povedi očeta svojega Izmail paše od l. 1879. Bil je rojen l. 1852.

Dunaj 8. januarja. Uradna „Wiener Zeitung“ javlja: Cesar podelil profesorju vero-nauka na državni višji realki Ljubljanski J. Gnjezdi zlati križec s krono za zasluge.

Dunaj 8. januarja. Avstro-ogerska banka znižala za jeden odstotek obrestovanje. V da-našnji seji generalnega odbora predložena bi-lanca potrjena.

Dunaj 8. januarja. Princ Abbas bey, telegrafično pozvan v Kairo, in brat Mehemed, odpotujeta zvečer v Trst, kjer ju pričakuje specialna ladija.

Razne vesti.

* (Slavni francoski pisatelj Mau-passant) hotel se je v Cannesu, kjer biva zaradi zdravljenja usmrtiti. Ustrelil se je večkrat z revolverjem, potem pa še prerezal vrat. Ker je sluga baje vzel kroglice že prej iz revolverja, rano na vratu pa so zdravniki hitro zašili, upajo nesrečneža še rešiti. Prepeljali so ga v Pariz, ker je nevarno bolan na živcih.

* (Cirkulacija zlata leta 1891.) Iz Amerike izvozilo se je v preteklem letu 74 mili-jonov dolarjev v Evropo, iz Evrope pa je šlo le 29 milijonov dolarjev nazaj, torej je ostalo 45 mili-jonov dolarjev v Evropi.

* (Velikansk nov železniški most) se bode zgradil čez reko Hudson v severni Ameriki in se je položil zadnji dan starega leta temeljni kamen v Novem Jorku. Most veljal bode 65 mili-jonov dolarjev.

* (Izločevanje železa iz rude po električnem potu) je predmet študij, katere je odredila nemška vlada.

* (Strajk tiskarjev na Nemškem) ni še končan, kakor se je poročalo po raznih novinah. Velik del Berolinskih stavcev se še di vrnil k delu.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Loterijske srečke 5. januarja.

V Brnu: 32, 83, 22, 86, 63.

Tuji:

7. januarja.

Pri **Maliči**: Herzog, Verständig z Dunaja. — Laz-zarini iz Gradca. — Mayer iz Vipave. — Arko iz Ribnice. — Storch iz Trsta.

Pri **Stenu**: Eisler, Bettlheim iz Vel. Kaniže. — Amey, Kanensok iz Trsta. — Trogar iz Beljaka. — Fan-tini iz Kamnika. — Šubic iz Poljan. — Erhart iz Gradca.

Pri **južnem kolodvoru**: Sinkovec iz Kropce. — Stenovic iz Št. Martina.

Pri **avstrijskem cesarju**: Alešovec iz Opatije. — Marics iz Vel. Kaniže. — Mendlik iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Kinkopf iz Kočevja. — Vileve iz Vipave. — Schneider iz Trbiža. — Jarič iz Monakova.

Umrli sov Ljubljani:

5. januarja: Roza Jankovič, užitninskega paznika hči, 15 mesecev, Vožarski pot št. 3, ošpice. — Kutra Er-javc, dekla, 67 let, sv. Petra cesta št. 40, bronchitis.

6. januarja: Angela Tavčar, želez. delavca hči, 9 mesecev, Opekarska cesta št. 49, božjast. — Ivan Klinar, kovačev sin, 19 mesecev, Poljanska cesta št. 25, laryngitis croup. — Meta Gerše, zasebnica, 48 let, Rimska cesta št. 5, jetika. — Franc Ipavec, poštni sluga sin, 3 dni, Marije Terezije cesta št. 10, oslabiljenje. — Franc Smuk, vajenec, 16 let, Opekarska cesta št. 8, bode uradno pregledan. — Neža Anžlovar, kuharica, 65 let, Rečne ulice št. 2, hydrops.

V deželni bolnici:

5. januarja: Ivana Lamberger, posestnikova žena, 37 let, jetika. — Ana Keršič šivilja, 50 let, jetika.

6. januarja: Tine Grabnikar, gostač, 73 let, oedema pulmon.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. jan.	7. zjutraj	727.1 mm.	-2.8° C	sl. svz.	megla	
	2. popol.	728.0 mm.	0.0° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	729.7 mm.	0.0° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura -0.9°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. januarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gl. 93.20	—	gl. 93.10
Srebrna renta	92.85	—	92.70
Zlata renta	110.50	—	110.95
5% marcna renta	102.60	—	102.65
Akcije narodne banke	1014.—	—	1020.—
Kreditne akcije	292.75	—	292.75
London	117.90	—	117.90
Srebro	—	—	—
Napol.	9.35	—	9.35 1/2
C. kr. cekini	5.50	—	5.59 1/2
Nemške marke	57.92 1/2	—	57.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	135	gl. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	75
Ogerska zlata renta 4%	—	106	65
Ogerska papirna renta 5%	—	102	05
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	50
Kreditne srečke	100 gl.	184	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	158	75
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	230	—

Fran Müller-jeva časnikarska agentura in anončna pisarnica

v Ljubljani, Čevljarske ulice št. 3

posreduje naročila in oglasila za vse v Avstro-Ogerski izhajajoče časopise, naznanila o prodaji posestev in blaga, stanovanja in slušabe (knjigovodij za trgovine, go-spodarskih in gozdarskih uradnikov, trgovskih pomočnikov, natakarjev, slug, kodjažev in hlapecev, gospodinj, kasirk, hišin, služabnic, pestunaj itd.) in daje vsakovrstna pojas-nila za malo plačilo.

Ako imate

patiko, skrnino, slabe živce, nevr-al-gijo, ischias, slabo cirkulacijo krvi, nervozno-slab želodec, kongestije v glavi, ako vas je zadel mrtuč, ako nemate spanja, ako imate bolečine v hrbtu, hrbtne sušice — zahte-vajte ilustrovano brošuro o s čast-nimi diplomami in z zlato svetinjo v Kolonji, Welsu, Stuttgartu odliko-vano in v Avstro-Ogerski c. in kr. izključno priv.

galvan.-elektro-magnetično uplivačo

frotirno pripravo.

Brošura razpravlja o uplivi, porabi in uspehih te priprave. — Priprava velja 12 gl. — Ilustrovano brošuro z natančnim popisom porabe pošilja se fran-kovano in zastonj iz tovarne izumitelja. (790—16)

TH. BIERMANN, elektrotehnik,
DUNAJ, I., Schulerstrasse 18.

„K zlatemu državnemu jabolku“.

J. PSERHOFER

lekarna na Dunaji.

I. okraj, Singerstrasse 15.

Kri čistilni svalki, poprej univerzalni svalki

imenovani, zaslužijo ta naziv povsem, ker je jako mnogo boleznij, pri katerih se je dokazala izvrstna zdravilna moč teh svalkov. Ti svalki znani so že več desetletij, nasvetovani so od mnogih zdravnikov in malo je familij, katere nimajo vsaj malo zalogo izbornega tega domačega zdravila.

Ti svalki veljajo: 1 škatljica s 15 svalki 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gl. 5 kr., ako se pošilja nefrankovano po povzetju 1 gl. 10 kr. Ako se dotična svota pošlje naprej, odpravljajo se naročila frankovano in velja: 1 zavoj svalkov 1 gl. 25 kr., 2 zavoja 2 gl. 30 kr., 3 zavoja 3 gl. 35 kr., 4 zavoja 4 gl. 40 kr., 5 zavojev 5 gl. 20 kr., 10 zavojev 9 gl. 20 kr. (Menj kakor jeden zavoj se ne pošlje.)

Prosi se, zahtevati izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne svalke“

in paziti na to, da je na pokrovu vsake škatljice zapisan, kakor na poučnem listku, podpis

J. Pserhofer in sicer rudeče.

Ozeblinsko mazilo J. Pserhofer-ja. 1 lončič 40 kr., s franko-vano pošiljativjo 65 kr.

Trpotčev sok za nahod, hripavost, krčni kašelj itd. 1 steklenica 50 kr.

Američansko protinovo mazilo, 20 kr.

Prašek za pótne noge, cena škatljici 50 kr., s fran-kovano dopošiljativjo 75 kr.

Golžunovo mazilo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano dopošiljat-vijo 65 kr.

Življenjska esenca (Praške kap-ljice proti pokvarjenemu želodcu, slabemu pre-bavljanju itd. itd. 1 steklenica 22 kr.

Razen tu naznanjenih izdelkov so na prodaj tudi še vse druge po avstrijskih časnikih naznanjene tu- in inozemske farmaceutične specialitete in se tiste, ki slučajno niso v zalogi, naročajo točno in ceneno. — Pošiljativje po pošti se točno izvršujejo, ako se denar naprej pošlje, večja naročila se odpravljajo tudi po poštinem povzetju.

Ako se denar naprej pošlje (po poštni nakaznici), je poštnina dosti manjša, kakor da se pošilja po povzetju. (1051 - 5)

Angleško čudežno mazilo, 1 steklenica 50 kr.

Prašek za fjakkerje, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano dopošiljativjo 60 kr.

Tanokininova pomada J. Pserho-fer-ja, naj-boljše sredstvo za lasé, 1 jaška 2 gl.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, do-mače zdravilo za rane, uljesa itd. 1 lončič 50 kr., s frankovano dopošil-jativjo 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bul-rieh-a. Iz-borno domače zdravilo proti vsem posledicam po-habljenega prebavljenja: 1 paket 1 gl.